

Sygn. akt IV U 426/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Anna Guniewska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 10 lipca 2019 r.

sprawy K. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 18 stycznia 2019r.

znak : (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **zasądza od wnioskodawcy K. B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt IV U 426/19

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 lipca 2019 r.

Decyzją z dnia 18 stycznia 2019 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., powołując się na treść przepisów ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że K. B. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy i określił wysokość zadłużenia w/w wraz z odsetkami na dzień wydania decyzji w łącznej wysokości 72 605,54 zł w tym: na ubezpieczenia społeczne za okres od grudnia 2013 r. do października 2018 r. w kwocie 40 458,22 zł oraz należne odsetki w wysokości 8 378 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2013 r. do października 2018 r. w kwocie 16 337,16 zł oraz należne odsetki w wysokości 3 403 zł, a także na Fundusz Pracy za okres od grudnia 2013 r. do października 2018 r. w kwocie 3 376,16 zł i należne odsetki za zwłokę w wysokości 653 zł.

W uzasadnieniu powyższego organ rentowy podał, iż zgodnie z art. 46 ust. 1 powołanej ustawy płatnik składek jest obowiązany obliczać, potrącać z dochodów, rozliczać i opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Dodał dalej, że ZUS zawiadomił K. B. o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek ubezpieczeniowych, wzywając go jednocześnie do złożenia wyjaśnień w sprawie przyczyn nieopłacenia składek, pod rygorem wydania decyzji w sprawie określenia wysokości należności z tego tytułu na podstawie zgromadzonych dowodów. Postępowanie wyjaśniające wykazało, że nie zostały przekazane na rachunek ZUS wpłaty z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za określone w decyzji okresy.

Jednocześnie organ rentowy poinformował, że jeżeli określone w decyzji zobowiązanie nie zostanie uregulowane wraz z odsetkami w terminie miesiąca od daty doręczenia decyzji, Zakład zobowiązany będzie do przymusowego ściągnięcia należności, że wydana decyzja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego bez uprzedniego doręczenia upomnienia oraz podstawę do zabezpieczenia należności z tytułu składek ustawowym prawem zastawu na wszystkich będących własnością dłużnika oraz stanowiących współwłasność dłużnika i jego małżonka rzeczach ruchomych oraz zbywalnych prawach majątkowych, a także podstawę wpisu hipoteki do księgi wieczystej nieruchomości stanowiącej własność zobowiązanego.

K. B. złożył odwołanie od powyższej decyzji. Zarzucił naruszenie art. 13 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 883/2004 z 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego przez jego niezastosowanie i uznanie, że istnieją podstawy do objęcia jej ustawodawstwem polskim w spornym okresie co dalej skutkować będzie złamaniem zasady wykluczającej odprowadzanie składek i objęcie zabezpieczeniem społecznym w kilku państwach jednocześnie. Zarzucił również naruszenie art. 46 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przez jego zastosowanie w sytuacji gdy był on zatrudniony na terenie S. i w związku z tym nie powinien podlegać pod system ubezpieczeń społecznych w P.. Podnosił również, że ZUS zaniechał wszechstronnego i wyczerpującego zebrania i rozpatrzenia całokształtu materiału dowodowego a wydana przez ZUS decyzja nie zawiera uzasadnienia pozwalającego na weryfikację jej poprawności.

W uzasadnieniu zgłoszonych zarzutów podkreślał, że nie został on skutecznie wyłączony z ubezpieczeń społecznych na terenie S., co powoduje brak podstaw do ustalenia dla niego jako właściwego ustawodawstwa polskiego i objęcie ubezpieczeniem w P.. Wskazywał, że decyzja ZUS jest błędna i wnosił o jej zmianę.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., w odpowiedzi na złożone odwołanie wniósł o jego oddalenie i zasądzenie na swą rzecz kosztów zastępstwa procesowego. Podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji stwierdził, że jest ono prawidłowe i znajduje oparcie w poczynionych ustaleniach i obowiązujących przepisach prawa. Podkreślał, że s. instytucja ubezpieczeniowa wydała postanowienie o niepowstaniu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego pracownika K. B. z tytułu zatrudnienia u M. Ż. (...), które zgodnie ze słowackim ustawodawstwem wygasło z dniem 31 maja 2013 r., dlatego też organ rentowy ustalił, że wnioskodawca w tym czasokresie podlega ustawodawstwu p. z tytułu prowadzonej w P. działalności gospodarczej. Zaskarżona decyzja wydana została w następstwie powyższej decyzji, a ponieważ K. B. jako płatnik składek nie dopełnił obowiązku wynikającego z art. 46 ustawy systemowej, naliczono składki i wezwano do ich opłacenia.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

K. B. od 2007 r. prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...). Powyższe stanowi tytuł ubezpieczenia i rodzi obowiązek opłacania składek ubezpieczeniowych.

Decyzją z dnia 16 sierpnia 2018 r. ZUS stwierdził, że w/w podlega ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą od 1 czerwca 2013 r. do 30 czerwca 2018 r. Powyższe stanowiło konsekwencję wydania przez s. instytucję zabezpieczenia społecznego postanowienia w dniu 3 października 2013 r. o niepowstaniu obowiązkowego ubezpieczenia społecznego pracownika K. B. zatrudnionego u pracodawcy M. Ż. (...), które zgodnie z ustawodawstwem wygasło z dniem 31 maja 2013 r.

Następnie w oparciu o takie ustalenie organ rentowy wszczął postępowanie wyjaśniające w przedmiocie określenia wysokości należności w/w z tytułu składek ubezpieczeniowych, a następnie w dniu 18 stycznia 2019 r. wydał zaskarżoną w sprawie decyzję.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał w oparciu o dowody z dokumentów w aktach ubezpieczeniowych, których treść i forma nie budziły wątpliwości.

Odwołujący się, prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy w niniejszym postępowaniu nie stawił się na rozprawę i nie przedstawił żadnych dowodów na poparcie twierdzeń i wniosków zawartych w złożonym odwołaniu.

Rozważając zasadność wniesionego przez K. B. odwołania w pierwszej kolejności stwierdzić należy, że nie ulega wątpliwości, iż przedmiot i zakres postępowania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza treść zaskarżonej decyzji (por. wyrok Sądu Najwyższego z 6 września 2000 r. II UKN 685/99 lex nr 50450).

W niniejszej sprawie (...) Oddział w R. w dniu 18 stycznia 2019 r. wydał decyzję określającą wysokość zadłużenia K. B. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od grudnia 2013 r. do października 2018 r. z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. W tym miejscu wskazać należy, że wnioskodawca od 2007 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą co stanowi tytuł podlegania obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym.

Wnioskodawca w złożonym odwołaniu zakwestionował stanowisko zawarte w skarżonej decyzji, przytoczone jednak przez niego zarzuty i twierdzenia dotyczą okoliczności i warunków podlegania ubezpieczeniom społecznym na terytorium P.. Pozostaje on w przekonaniu, że powinien podlegać ubezpieczeniom społecznym na terenie S. w związku z wykonywaniem tam pracy najemnej, że nie został skutecznie wyłączony z tamtejszego ubezpieczenia, brak jest prawomocnej decyzji w tym przedmiocie.

Niewątpliwie nie stanowi przedmiotu zaskarżonej decyzji kwestia podlegania ubezpieczeniom społecznym przez w/w. Kwestia ta została rozstrzygnięta w decyzji wydanej przez ZUS w dniu 16 sierpnia 2018 r. Ustalenie natomiast, że K. B. podlega ustawodawstwu p. w zakresie zabezpieczenia społecznego. determinuje zasadność wydania przez ZUS decyzji naliczającej zaległości w/w z tytułu składek ubezpieczeniowych – składek należnych a nieuiszczonych.

W oparciu o wyniki przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego możliwym było przesądzenie, że odwołujący się K. B. w okresie objętym decyzją prowadził działalność gospodarczą. Jak też ustalono, prowadzona przez wnioskodawcę działalność gospodarcza stanowiła w tym czasie jedyny tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym. W myśl zaś art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z 13 października 1998 r. płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Stosownie do treści art. 32 powołanej ustawy, do składek na Fundusz Pracy oraz na ubezpieczenia zdrowotne w zakresie: ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę, dokonywania zabezpieczeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Stosownie do treści art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek. Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe - art. 20 ust. 1 powołanej ustawy.

Zgodnie zaś z art. 81 ust. 2 ustawy z 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne dla osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w

sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski".

Zgodnie natomiast z art. 104 ust. 1 pkt 3 obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca, co najmniej minimalne wynagrodzenie za pracę opłacają m.in. osoby prowadzące działalność gospodarczą.

Skoro, jak wynika z dokumentów i zestawień ZUS, (...) nie dopełnił obowiązku naliczenia i opłacenia należnych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy, to posiada zatem względem ZUS zadłużenie z tego tytułu. Skutkowało to określeniem przez Zakład wysokości zadłużenia w tym zakresie i wydaniem decyzji. Mając powyższe na względzie Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie złożone w sprawie jako bezzasadne.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 98 kpc i zasada odpowiedzialności za wynik procesu oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).